

København, den 30. oktober 2022

Til Cavling-komiteen.

Kære kolleger.

Jeg vil gerne foreslå Matilde Kimer som modtager af Cavlingprisen 2022 for hendes enestående dækning af krigen i Ukraine.

Sådan set har Matilde Kimer længe fortjent, at Cavling-komiteen kigger nærmere på hende. I over ti år har hun vedholdende – nogen vil sige stædigt – fortalt den danske offentlighed om det mægtige Rusland, der er så tæt på os i geografi, men så uendelig langt fra os i alle andre dimensioner, og hun har gjort det med sin helt egen blanding af dyb kærlighed, forståelse, indsigt og en aldrig svigtende nuancering.

Vi har i årevis vidst det og regnet med Matilde som kvinden i midten af begivenhederne, mens de sker. Hendes reportager fra urolighederne i Hviderusland eller fra Ruslands annektering af Krim – for bare at nævne nogle få eksempler – demonstrerede med al ønskelig tydelighed, at hun altid frygtløst søger mod begivenhedernes centrum. Selv under meget voldsomme omstændigheder formår hun både at bevare overblikket og formidle historien, så man sidder med tilbageholdt åndedræt og mærker verdenshistorien folde sig ud.

Alt det har vi som sagt vidst længe. Men i år har krigen i Ukraine og Matildes imponerende dækning på tværs af alle DRs platforme gjort det ekstra tydeligt, hvor fremragende en korrespondent, Matilde Kimer er. Hendes indsats før og under den russiske invasion har lagt alen til hendes fortræffelighed og demonstreret, hvor taknemmelige vi som kolleger og som publikum bør være for, at hun har viet sit liv til at formidle, forklare og fortælle om Rusland og Ukraine.

Selv mødte jeg første gang Matilde i DR, da hun som nyuddannet var blevet ansat på udlandsredaktionen. "Hun kan russisk", blev der imponeret hvisket om hende. Nogle mente måske også, at det var lidt skørt, at en ung og åbenlyst talentfuld kollega som hun skulle bruge så meget

tid på et land, der i manges øjne var færdigt som spiller på verdensarenaen. Men Matilde insisterede.

Jeg husker, at jeg hæftede mig ved det særligt dybe og insisterende blik fra den spinkle, nyuddannede kollega. Der var noget rastløst og intenst over hende, og der gik kun kort tid, før jeg opdagede, at det alt sammen dækkede over, at hun simpelthen var ved at eksplodere af ambition. Hun VILLE fortælle om Rusland. Hun VILLE have DRs Ruslandsdækning op i gear. Hun VILLE afsted. Og hun VILLE have sin historie på. For Matilde har noget på hjerte.

Hun elsker Rusland. Og hun elsker Ukraine. Det kan ingen være i tvivl om. Bag hendes skarpe analyser af den på alle måder fortvivlende udvikling, mærker man altid Matildes dybe kærlighed til og forståelse for landenes historie, indbyggernes hverdag og det enkelte menneskes virkelighed.

Det står på side 1 i lærebogen for enhver krigskorrespondent, at man skal være til stede og selv bevidne, hvad der foregår. Man skal helt ud til fronten, helt ned i skyttegravene. Der er Matilde naturligvis. Hun ved om nogen, hvad det vil sige at arbejde under vanvittige betingelser og bevidne menneskelig fortvivlelse. Men hun nøjes ikke med den klassiske krigsreportage. Hun har samtidig et unikt blik for de poetiske øjeblikke, der for alvor får situationen til at fremstå i relief. De bliver også gift, når der er krig. De laver også mad, når der er krig. Og Matilde tager os med og viser os det hele, så vi kan mærke det.

Matilde forfalder ikke til flade forenklinger. Hun insisterer på, at vi også skal forstå, hvordan verden ser ud fra Rusland. Vi skal vide, hvordan man tænker i Kreml og hvad Putins billede af situationen er. Hun fortæller direkte og uden omsvøb – og selv ikke ti års udvisning fra det land, hun elsker så højt, kan bremse hende. For historien skal ud.

Så hun fortsætter ufortrødent. Hun er ekstremt produktiv, men det går aldrig ud over kvaliteten, hvad enten hun skruer en Horisont sammen, sender live fra frontlinjen eller bliver indbudt som gæst i kollegernes programmer. Intet kan tilsyneladende stoppe hende. Og når det fysiske Moskva-kontor må lukke, åbner hun bare et i æteren og fortæller videre.

For den massive og imponerende indsats og nærmest vanvittige præstation fortjener Matilde Kimer Cavlingprisen.

Med venlig hilsen

Tine Gøtzsche